

ת"פ 35642/06/19 - מדינת ישראל נגד רוברט-וואן אנגלברכט

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 35642-06-19 מדינת ישראל נ' אנגלברכט (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רוברט-וואן אנגלברכט

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון מיום 1.7.19, המייחס לו עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. ביום 13.6.19, סמוך לשעה 19:00, בשעה שהמתלונן, מר א"כ, הגיע לערוך קניות בסופרמרקט "שופרסל" במתחם "ביג" בעיר יקנעם, ערכו גם הנאשם ובת זוג קניות במקום. בסמוך למקרר הבשרים, הזיז המתלונן את עגלת הנאשם, על מנת לקחת דבר-מה מן המקרר. בעקבות זאת, החל ויכוח מילולי בין הנאשם ובין המתלונן, במהלכו החל הנאשם לקלל את המתלונן בשפה האנגלית, באמרו לעברו: "Fuck you", והשניים נפרדו תוך שהם ממשיכים לערוך קניות במקום. בהמשך, נפגשו הנאשם והמתלונן שוב, באחד ממעברי הסופרמרקט, אז תקף הנאשם את המתלונן בכך שניגש אל המתלונן ונגח בפניו, עד שהמתלונן נפל ארצה ושרץ אחת משיניו הקדמיות נשברה. בעוד המתלונן שרוע על הרצפה, המשיך הנאשם ותקף אותו באופן שהיכה במכת אגרוף בפניו של המתלונן, עד שגרם לו לחבלה. הנאשם לא פסק מתקיפתו, עד אשר מבקרים במקום הגיעו והניאו אותו מלעשות כן. עוד צוין בעובדות כתב האישום המתוקן כי עובר לתקיפה גם המתלונן ניגש אל הנאשם מספר פעמים בסופרמרקט. בתגובה לתקיפה, ברח המתלונן מהסופרמרקט, כאשר הנאשם רודף אחריו ומנסה להשיגו. כתוצאה מן התקיפה, נגרמו למתלונן המטומה תת עורית באזור האגן, שבר בשן מס' 31, נפיחות בשפה העליונה, שטף דם בחלק הפנימי של השפה, כאבים מעל פרק הלסת משמאל, ושטף דם בחלק האחורי של הזרוע.

3. ביום 10.7.19 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירה המיוחסת לו, וסוכם כי יוזמן תסקיר, וכי ההתביעה תטען לעונש ראוי של 8 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות בכפוף לחוות-דעת הממונה ועונשים נלווים והסנגור יטען באופן פתוח.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הגיש שירות המבחן שלושה תסקירים. בתסקיר הסופי הומלץ על ביטול הרשעתו בדין, על שילובו בהליך גישור פוגע-נפגע וכן בהליך טיפולי במסגרת צו מבחן, לצד הטלת צו של"צ.

בתסקיר מיום 11.11.19, צוין כי הנאשם, בן 31, גרוש ללא ילדים, יליד דרום אפריקה. הנאשם עובד בתחום מכירות, בחברת היי-טק. הנאשם עלה לישראל בשנת 2015 ומצוי בתהליך גיור. כיום שוהה בתנאים מגבילים בבאר יעקב. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות מלאה. לאחר סיום לימודיו למד באוניברסיטה בדרום אפריקה תואר ראשון בניהול עסקים וראיית חשבון, ובמקביל עבד בתחום הביטוח ובסוכנות רכב.

הנאשם נישא לראשונה בשנת 2015, והתגרש בשנת 2019. הוא הכיר את בת זוגו בדרום אפריקה ועלה עמה לישראל. לדבריו, בתקופת הקשר עמה, עבר משבר אישי הכרוך בהתאקלמות בישראל, קשיי פרנסה ובעיות אישיות בקשר הזוגי שהביאו, בהמשך, לסיומו. במקביל, אשתו איבדה את שני הוריה ועברה בפרק זמן קצר שתי הפלות.

צוין כי הנאשם מקיים מזה שנה קשר עם בת זוג, בת 34, גרושה ואם לשני ילדים, העובדת בחברת היי-טק. הנאשם תיאר יחסים קרובים ותומכים, ומסר כי הוא עובד הליך גיור במטרה למסד את הקשר ולהינשא לבת זוגו. הוריו ואחיותיו של הנאשם מתגוררים בדרום אפריקה, ולהם קשר קרוב, תומך ומכיל עם הנאשם.

אין לנאשם הרשעות קודמות בפלילים. בהתייחס לעבירות מסר הנאשם כי בשעה שהוא ובת זוגו ערכו קניות מזון, המתלונן גילה כלפיו יחס אגרסיבי ובעייתי. לדברי הנאשם, המתלונן דחף את עגלת הקניות שלו בפראות, וגרם לפציעה קלה ברגלו. בתגובה, התפתח בינו ובין המתלונן עימות שהסלים. הנאשם לא ידע להסביר את התנהגות המתלונן כלפיו. לדברי הנאשם, הוא פעל מתוך מצוקה וחשש כי עליו להגן על עצמו ועל בת זוגו שנכחה אף היא במקום. יחד עם זאת מסר הנאשם כי איבד שליטה, ומדובר בהתנהגות חריגה שאינה מאפיינת אותו. הנאשם קישר את התפרצותו לתחושות קשות אותן צבר לאורך תקופה בשל קשייו השונים. הנאשם הביע חרטה וצער על התנהגותו האלימה וביטא נכונות לפצות את המתלונן.

5. שירות המבחן העריך כי הנאשם חווה משברים אישיים אשר יתכן וקשורים להתנהגותו האלימה. צוין כי הנאשם נעדר סביבה תומכת ומכילה בארץ, בה יוכל לפרוק את רגשותיו, וקיימות תחושות כעס ותסכול אותן הוא מתקשה לבטא. שירות המבחן העריך כי הנאשם חווה את מעצרו באופן מרתיע ומציב גבול, וההערכה הייתה כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה בעתיד. במסגרת צו פיקוח המעצרים שהושת על הנאשם נבחנה אפשרות לשלבו בהליך של גישור בין פוגע לנפגע, כאשר הנאשם הביע בכך

עניין, אולם שירות המבחן לא הצליח לאתר את המתלונן לקבלת עמדתו. הנאשם השתתף בתקופת צו הפיקוח בטיפול פרטני. שירות המבחן התרשם, בתום הטיפול, כי אין לנאשם דפוסים עברייניים או עמדות פרו אלימות, אולם קיימת אצלו נטייה להתנהלות אימפולסיבית סביב המעבר לארץ, חוסר יציבות תעסוקתית וקשיים במסגרת הקשר הזוגי. הנאשם הביע אמביוולנטיות מסוימת ביחס להמשך שילובו בטיפול, אך מסר כי נוכח התנהגותו האלימה בעבר חושש להגיב כך שוב ומעוניין להמשיך ולקבל כלים להתמודדות טובה יותר בעתיד.

שירות המבחן התייחס בהרחבה לגורמי הסיכון ולגורמי הסיכוי במצבו של הנאשם, והסיק כי הנאשם מגלה קושי להכיר בקשייו הרגשיים ולשתף במצוקותיו, ונוטה להציג פסאדה מתפקדת. ההערכה היא כי בשעת ביצוע העבירה יתכן ופעל מתוך רצון לגונן על בת זוגו, אך נמצא כי הסיבות להפעלת אלימות מעורפלות. צוין כי לנאשם קווי אישיות אימפולסיביים, וכי הוא עלול לפעול באופן בלתי מווסת במצבי לחץ, יחד עם זאת אינו בעל קווי אישיות אלימים. **להערכת שירות המבחן הסיכון להישנות עבירות דומות נמוך והצפי לנזק נמוך בהתאם.** שירות המבחן התרשם כי לנאשם כוחות וכישורים חיוביים, ובהתחשב בהעדר עבר פלילי, השתלבותו הטובה במסגרות בעבר, ההרתעה שחוזה בעקבות ההליך הפלילי, הצער והחרטה שהביע, האמפתיה שחש כלפי המתלונן, נכונותו הכנה לכפר ולפצות על מעשיו - המליץ להטיל עליו צו מבחן וצו של"צ, ענישה שתסייע לו להפנים את הפסול שבהתנהגותו ולחזק מסרים נורמטיביים של תרומה לקהילה ושיקום.

בסוגיית אי ההרשעה ציין שירות המבחן כי הנאשם לא הציג בפני שירות המבחן מסמכים כלשהם, לפיהם תיגרם לו פגיעה תעסוקתית במידה והרשעתו תיוותר על כנה. לצד זאת צוין כי נוכח העדר עבר פלילי, נטילת אחריות, ביטוי חרטה כנה ואותנטיות ונכונות לפצות את הנפגע, ההמלצה הנה להימנע מהרשעתו בדין.

6. **בתסקיר משלים מיום 27.2.20**, צוין כי בתקופת הדחייה, שוחח שירות המבחן עם הנאשם לגבי הליך גישור פוגע-נפגע, שהנאשם נמצא מתאים להשתתף בו. שירות המבחן הצליח ליצור קשר עם נפגע העבירה, אשר מסר כי יסכים לשקול השתתפותו, לאחר גזירת דינו של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי מתחזקת ההתרשמות ביחס לנאשם כי הוא נכון ליטול אחריות על מצבו, ושב על המלצתו בעניין הטלת ענישה חינוכית, שיקומית וצופה פני עתיד, הכוללת שילובו בהליך גישור פוגע-נפגע.

7. **בתסקיר סופי מיום 5.11.20** נוספה המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם בדין, כאשר בין השיקולים לכך נמנו נטילת האחריות, הבעת חרטה וצער, ביטוי נכונות לפעול לפיצוי המתלונן, נכונות להשתלב בהליך טיפולי והשתתפות בתהליך של גישור פוגע-נפגע.

ראיות לעונש

8. במסגרת הטיעונים לעונש הגיש ב"כ המאשימה את **הצהרת נפגע העבירה**, מטעם המתלונן, מיום 25.11.19. לדברי המתלונן, הוא חווה את האירוע כתקיפה ברוטלית מלאת זעם מצד הנאשם, ללא סיבה, שעה שביצע קניות בסופרמרקט. לדבריו, גם לאחר שנפל לרצפה הנאשם לא עצר והמשיך לתקוף אותו. למזלו, אנשים במקום הרחיקו מעליו את הנאשם, והנאשם אף רדף אחריו לאחר מכן. לדברי המתלונן האירוע טלטל אותו ואת משפחתו, צילומי האירוע פורסמו בתקשורת, והוא נחבל בפניו, בראשו ובאף, וסבל מכאבים וסחרחורות. במשך תקופה ארוכה חש לחץ ומתח והתקשה להירדם. לדבריו, האירוע גרם למתלונן לתחושות השפלה ופחד, והוא עבר לערוך את קניותיו במקום מרוחק, וחש דריכות. כן ציין כי עבר טיפולי שיניים בעלות כספית גבוהה, עבר טיפולי פיזיותרפיה במרפאת פה ולסת, וכן הפסיד ימי עבודה.

עוד הגיש ב"כ המאשימה **תיעוד רפואי** באשר לחבלות שנגרמו למתלונן, בו צוין כי נגרמו לו חבלה בלסת משמאל, שבר בכותרת שן 31, וחתך בשפה התחתונה. עוד צוינו כאבים מעל פרק הלסת משמאל, שטף דם בחלק האחורי של הזרוע, באזור פרק הירך מימין, ושטף דם בעורף. כשלושה חודשים לאחר האירוע הומלץ למתלונן לבצע פיזיותרפיה של פרקי הלסת, ועל קבלת טיפול תרופתי.

כן הוגשו דיסקים ובהם סרטון התקיפה ותמונות המתלונן לאחריה.

9. ב"כ הנאשם הגיש מסמך שכותרתו "סיכום טיפול" לפיו הנאשם הופנה למרכז "התחלה חדשה - מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיות עוברות חוק", על מנת להעריך את צרכיו הטיפוליים ולבדוק את התאמתו לטיפול ייעודי במסגרת זו. צוין כי הנאשם מתאים לטיפול במרכז, והומלץ על שילובו בטיפול פרטני הכולל שיחות. צוין כי הנאשם התקשה להתמיד בטיפול וכי לאחר שלושה מפגשים הוחלט על סיומו. בסיכום הטיפול הומלץ על שילובו בטיפול אינטנסיבי ומשמעותי במרכז שיפחית את הסיכון להתנהגות דומה בעתיד, הכולל טיפול פרטני ממוקד ושילוב בקבוצה טיפולית ייעודית בתחום מניעת אלימות וניהול כעסים.

טיעוני הצדדים לעונש

10. ביום 11.11.20 טענו הצדדים לעונש. ב"כ הצדדים הגישו טיעוניהם בכתב, והשלימו אותם בפניי בעל-פה.

11. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירה נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר, וביקשה להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחוות-דעת הממונה, בהתאם להתחייבותה בהסדר הטיעון, בצירוף מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי משמעותי למתלונן והתחייבות. נטען, כי העבירה בה הורשע הנאשם הנה עבירה חמורה, אשר פגעה בערכים מוגנים של שלמות גופו של אדם, ביטחונו ושלמות נפשו, וכן בסדר הציבורי. הנאשם נקט כלפי המתלונן אלימות חמורה ובוטה, ללא כל סיבה. כל

חטאו של המתלונן היה כי הזיז את עגלת הקניות של הנאשם, ומצא עצמו מוכה, חבול ונמלט. מעשי הנאשם מהווים בריונות שיש להוקיעה. על-בתי המשפט מוטלת החובה לסייע בעקירת נגע האלימות מן החברה, באמצעות גזירת עונשים מחמירים. ב"כ המאשימה ציין כי לא הייתה היכרות מוקדמת בין הנאשם ובין המתלונן, למתלונן נגרם נזק משמעותי, הוא הופנה למיון ונזקק לטיפול רפואי, ואלמלא הורחק הנאשם מעל פניו, עלול היה להיגרם לו נזק חמור עוד יותר. האירוע השפיע קשות על המתלונן, בהתאם להצהרת נפגע העבירה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי לנאשם אין עבר פלילי, תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי ומבטא נטילת אחריות והבעת חרטה, ונתונים אלה נלקחו בחשבון בעתירת המאשימה לעונש.

ב"כ המאשימה טען כי אין מקום להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם, נוכח חומרת מעשיו, בהתאם להלכות הנוגעות לעניין אי הרשעה, ומשלא הצביע על פגיעה קונקרטית שתיגרם לו במידה ויורשע.

12. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט להימנע מקביעת מתחם עונש הולם ולבטל את הרשעתו של הנאשם. ככל שיקבע מתחם עונש הולם, נטען כי הרף התחתון שלו מתחיל ממאסר על-תנאי, והסנגור ביקש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון, בהתחשב בהמלצות שירות המבחן ובקיומם של סיכויי שיקום.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע בודד, במהלכו גרם הנאשם לחבלות למתלונן, והורשע בעבירה יחידה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אותה ביצע ברגע של דחוק משברי ורגעי. נטען, כי אין מדובר בעבירה שחומרתה אינה מאפשרת ביטול ההרשעה. נטען כי בתי המשפט נמנעו מהרשעתם של נאשמים גם במקרים חמורים מזה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי הנאשם בן 32, מתגורר עם בת זוג ועובד בחברת היי-טק. הנאשם נולד בדרום אפריקה, גדל והתחנך שם. הוא בוגר האוניברסיטה בדרום אפריקה, ושם הכיר בת זוג ישראלית, והגיע בעקבותיה לישראל. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן באופן טראומטי את הקרע הזוגי עמה, ואת אובדנם של שני הריונות באותה זוגיות. כיום מצוי בזוגיות חדשה ועובר הליך גיור.

עוד נטען, כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, מדובר באדם חיובי נעדר מאפיינים אנטי-סוציאליים או דפוסים עברייניים. הנאשם השתלב בטיפול פרטני במסגרת שירות המבחן, והמלצת שירות המבחן בעניינו חיובית - להימנעות מהרשעה בדיון, והטלת צו מבחן וצו של"צ. אין לנאשם עבר פלילי, והוא לא הסתבך בביצוע עבירות נוספות מאז האירוע הנדון.

ב"כ הנאשם טען כי ראוי לבטל, בנסיבות אלה, את הרשעתו של הנאשם נוכח האחריות המלאה שנטל, שיתוף הפעולה שלו במשטרה, החרטה הכנה שהביע, העובדה שמדובר באירוע חריג בחייו, והסיכון להישנות עבירות בעתיד, שהנו נמוך. עוד נטען כי הותרת הרשעתו של הנאשם על כנה, תוביל לפגיעה בעיסוקו ואף לפיטוריו וכי כך הודיע לו מעסיקו, שהסכים לקבלו בתקופת הדיון אך לא במידה ויורשע. הנאשם הוא תושב ישראל, העובר הליך גיור והתאזרחות, והרשעה תפגע בסיכוייו לסיים את הליך קבלת האזרחות בו החל מול משרד הפנים. צוין הנאשם חבר בבורסה לניירות ערך ביוהנסבורג, וכי אם יורשע יפוטל גם מתפקידו זה. הוזכר כי הנאשם הסכים להשתתף בהליך גיור בין פוגע ונפגע, אשר לא יצא לפועל, והשתלב בטיפול.

13. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הוא מצטער על התקרית, התנצל וביקש לפצות את המתלונן.

שאלת ביטול ההרשעה

14. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97)**, שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש (02.09.96)**, נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרון השוויון בפני החוק.

15. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ובלתי מוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

חומרת העבירה ונסיבותיה

16. הנאשם ביצע עבירת אלימות יחידה, באירוע יחיד, כלפי מתלונן - על רקע ויכוח מילולי. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירת האלימות שביצע הנאשם הם שלמות גופו, כבודו וביטחונו האישי של הפרט, והצורך בהגנה על הפרטים בחברה מפני מעשי אלימות ובריונות, תופעה במסגרתה נפגעי עבירה נופלים קרבן לאלימות פיזית בשל עניינים של מה בכך. הקלות הבלתי נסבלת שבה ויכוח על אודות עניין פעוט ושולי מסלים להתנהגות אלימה של אדם לרעהו, והנזק הכבד שעלול להיגרם בנסיבות מעין אלה, מחייבים את בתי המשפט לנקוט ענישה מחמירה במקרים מן הסוג הזה כדי לעקר

תופעות אלו מן החברה.

בע"פ 6971/13 אושר עמרן נ' מדינת ישראל (23.9.14) קבע בית המשפט העליון:

"כבר נלאינו מלחזור ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרב צעירים, של יישוב מחלוקות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכך... זוהי תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גווניה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה."

17. אירוע כתב האישום המתוקן הנו אירוע אלימות משמעותי בחומרתו. אין בפנינו תקרית זניחה שראויה לסלחנות. הצהרת הנפגע של המתלון, לפיה תופס הוא את האירוע כטראומה גופנית ונפשית, תואמת את חומרת המקרה המתואר בכתב האישום. ויכוח מילולי בין שני לקוחות סופרמרקט, זרים זה לזה, התדרדר לאלימות גופנית מכאיבה ומשפילה, שבשיאה השלילי הוטל גבר על הארץ מוכה שוב ושוב, נחבל חבלות ממשיות, וניצל ע"י זרים שהתערבו לטובתו. הנאשם היה הראשון שקילל את המתלון, בעקבות מה שנראה כתקרית זניחה לחלוטין, כשהמתלון הזיז את עגלת הקניות שלו. לאחר שהשניים המשיכו בקניות, תקף הנאשם את המתלון בגניחה בפניו, הפילו ארצה, והכה אותו באגרופים בפניו כשהוא שרוע על הארץ. אמנם צוין כי גם המתלון ניגש לנאשם מספר פעמים, בטרם הכה אותו הנאשם, אך אין במדובר בהתנהגות שלילית, בגדר אשם תורם או קינטור, שיש בה להסביר את פרץ האלימות. משהחל הנאשם בתקיפה, הוא לא חדל מן המעשים, עד אשר אנשים שהיו במקום הרחיקו אותו מעל פני המתלון. הנאשם אף רדף אחרי המתלון, שברח, אך לא השיגו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלון שבר בשן קדמית, נפיחות בשפה העליונה, שטף דם בחלק הפנימי של השפה, כאבים בלסת, ושטפי דם באגן ובזרוע. חבלות המתלון הצריכו טיפול רפואי ומעקב. תצהיר נפגע העבירה מתאר את הנזקים הגופניים והנפשיים שנגרמו למתלון בעקבות התקיפה, ופורטו בהרחבה לעיל, עיקרם בתחושות פחד וחרדה שאחזו במתלון בעקבות האירוע, דריכות, קשיי שינה וכאבים פיזיים שחש. בנקל עלול היה הנזק שנגרם למתלון להיות רב יותר, אלמלא הורחק הנאשם מעל פניו והמשיך במעשה התקיפה הברוטלי.

18. חומרתו של האירוע איננו בתכנון או בכוונת זדון להרע, שכן מדובר בעניין שהתפתח באופן ספונטני, ללא תכנון מוקדם, ואולם החומרה נעוצה בעוצמת האלימות ובסיכון הבלתי מידתי של הזולת מפני הנאשם, וזאת בהיעדרו של סכסוך כשלהו וללא כל הייתה היכרות מוקדמת. הפניית אלימות כלפי אדם בשל עניין של מה בכך, במקום ציבורי, בסיטואציה יום יומית ובאירוע מתמשך יחסית מעידה על מסוכנות ומחייבת הוקעה ממשית. הדעת אינה סובלת מעשי בריונות מהסוג האמור, ולא ניתן, גם בחלוף זמן, וחרף קבלת האחריות, להתייחס לעבירה בסלחנות. תקיפת המתלון, מעבר לכך שפגעה בכבודו של המתלון, בשלמות גופו, בשלוות נפשו ובאוטונומיה שלו, פגעה גם בתחושת הביטחון של הציבור,

ובאינטרס הציבורי בדבר שמירת המרחב הציבורי מוגן מפני מעשי אלימות ובריונות.

כאמור, אף שקדם למעשה האלימות ויכוח כלשהו בין הנאשם ובין המתלונן, אשר הזיז את עגלת הקניות של הנאשם, ובהמשך גם ניגש אליו מספר פעמים - הנסיבות אינן מלמדות על קיומה של התגרות. התנהגות הנאשם לא הייתה פרופורציונאלית, אלא קיצונית וחמורה. בנסיבות אלה, הנאשם הוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירה.

19. נוכח הנסיבות המתוארות, סבורה אני כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית. ביטול ההרשעה איננו הולם במקרה זה, ואם תבוטל הרשעתו של הנאשם, יהא בכך משום עיוות במסר ההוקעה החד משמעי שנדרש בגין המעשה.

נזק קונקרטי לנאשם

20. בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן ייגרם לנאשם נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (03.01.13):

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

21. ב"כ הנאשם טען כי הותרת הרשעת הנאשם על כנה תפגע בעיסוקו, תביא לפיטוריו מעבודתו, וכן תפגע בהליך התאזרחות והגירור אותו החל בישראל. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 31, גרוש ללא ילדים, יליד דרום אפריקה, תושב ישראל משנת 2015, ולו בת זוג ישראלית. הנאשם עובד בתחום מכירות בחברת היי-טק. לנאשם תואר ראשון בניהול עסקים וראיית חשבון, וסגורו ציין כי הוא חבר הבורסה לניירות ערך ביוהנסבורג. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן משבר אישי על רק קשיי ההתאקלמות בישראל וקשיי פרנסה. עוד צוין כי אין לנאשם עבר פלילי.

22. סגורו של הנאשם לא הציג מסמכים כלשהם מהם ניתן יהיה ללמוד על הפגיעה האפשרית בנאשם במידה והרשעתו תותר על כנה. אין זה ברור מדוע לא יוכל עוד הנאשם לעסוק בתחום המכירות, אם בחברה העוסקת בהיי-טק ואם בחברה אחרת, אם הרשעתו תיוותר על כנה. כן לא הובאו בפני ראיות לפגיעה בהליך ההתאזרחות במידה וההרשעה תיוותר על כנה, ויש להניח כי למשרד הפנים שיקול דעת אם לאפשר או לא לאפשר את המשך ההליך, בהתאם לנסיבות. מסמכים אף לא הוצגו בפני שירות המבחן, אשר המליץ על ביטול ההרשעה בדין. בהעדר כל ראיות בדבר קיומו של נזק קונקרטי לנאשם, במידה והרשעתו בדין תיוותר על כנה, המלצתו של שירות המבחן בדבר ביטול ההרשעה, מתבססת על

טענות הנאשם בלבד, ללא כל בדיקה אובייקטיבית, ואין עומדות בהלימה לאינטרס הציבורי בהרשעתו בדין של מי שביצע עבירת אלימות בנסיבות המפורטות. מאפיינים כהעדר עבר פלילי, נטילת אחריות וביטוי חרטה - אותם ציין שירות המבחן בחוות-דעתו אין בהם די לבסס, בהתאם להלכה הפסוקה, שיקולים חריגים המצדיקים ביטול ההרשעה, וקיומו של נזק קונקרטי לנאשם.

23. בתי המשפט אמרו את דברם בדבר ענישה, ובראש וראשונה הרשעה בדין, של מבצעי עבירות אלימות בנסיבות דומות, גם במקרים בהם הוכר בכך שהרשעה עלולה לפגוע בעתידם של נאשמים. ראה לדוגמא ע"פ (נצרת) 7446-05-18 מ"י נ' יוחאי כהן (20.9.18), שם התקבל בביהמ"ש המחוזי ערעור המדינה, ובוטל פס"ד של בימ"ש השלום שנמנע מהרשעתו של נאשם, לוחם אש מוערך, אשר חבל חבלות בפניו של אדם עקב ריב חנייה עם אשת הנאשם. אותו נאשם הורשע בסופו של דבר, חרף סיכון לעתידו בגין ההרשעה. ראה גם פסקי הדין ברע"פ 1931/15 מויסקו נ' מ"י (הרשעה של כבאי בעבירת חבלה במזיד ברכב), וכן רע"פ 6899/15 פלונית נ' מ"י (הרשעת מורה עקב תקיפת תלמיד).

אשר על כל האמור לעיל, מצאתי, כי אין מקום לביטול הרשעתו הנאשם בדין והרשעתו נותרת על כנה.

מתחם העונש ההולם

24. על הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מן העבירה אותה ביצע הנאשם עמדתי בהרחבה לעיל. לפיכך אעבור לבחון את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה, ולקבוע את מתחם העונש ההולם בגינה.

מדיניות הענישה הנוהגת

25. בחינת מדיניות הענישה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש מעלה קשת רחבה של עונשים החל ממאסר על תנאי וכלה במאסרים מאחורי סורג ובריא לתקופות ממושכות.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים, כמלמדים על מדיניות ענישה נוהגת בעבירה:

א. רע"פ 7734/12 מגידוב נ' מדינת ישראל (28.10.12) - המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף אדם במסעדה, יחד עם אחר, למתלונן נגרמו רגישות בראש ובעין והוא נזקק לטיפול. לאחר שניסו

להרחיקו מהמתלונן תקף אדם אחר באמצעות בקבוק בירה בראשו, חלקן כשהוא שכוב על הרצפה, ואף הוא נחבל ונזקק לטיפול.

בית משפט השלום הטיל עליו עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. על שותפו לביצוע העבירות הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל.

ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ב. עפ"ג (חי') 21263-06-15 **דר נ' מדינת ישראל** (8.10.15) - המערער הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד, ונדון למאסר של 21 חודשים, מאסר על תנאי ופיצויים, לאחר שתקף זוג מבוגר, הוריה של ידידתו, במכות אגרופ. מתחם הענישה ההולם נקבע כנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר. למערער עבר פלילי מכביד, ולא הוכח בעניינו קיומם של שיקולי שיקום. ערעורו נדחה.

ג. עפ"ג (חי') 34385-02-15 **מדינת ישראל נ' עמראת** (30.4.15) - המשיב הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, **כלפי בת זוג**, והוטלו עליו **11 חודשי מאסר בפועל, הופעל במצטבר עונש של 6 חודשי מאסר על-תנאי כך שסך הכל ירצה 17 חודשי מאסר בפועל**, והוטלו עליו מאסרים על-תנאי. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר**. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי יש להעמיד את עונשו של המשיב ברף העליון של מתחם העונש שנקבע, והעמיד את רכיב המאסר על 16 חודשי מאסר בפועל, כשמצטבר לו עונש המאסר על-תנאי בן 6 חודשים, כך שירצה בסך הכל 22 חודשים.

מדובר בעבירה שנסיבות ביצועה שונות בתכלית מאלו אשר בעניינו.

ד. עפ"פ 2734/14 **אוזן נ' מדינת ישראל** (13.8.14) - המערערת הורשע בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ובעבירה של גניבה, בעקבות תקיפתם של שני לקוחות אשר התעתדו לקבל ממנה שירותי מין, ומאחד מהם גנבה את ארנקו. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר, והטיל עליה **20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעיל עונש מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף, כך שתירצה בסך הכל 23 חודשי מאסר בפועל**. **כן הוטלו עליה 12 חודשי מאסר על-תנאי**. על אף נסיבותיה האישיות הייחודיות, דחה בית-המשפט העליון את ערעורה.

מדובר בפסק-דין שנסיבותיו שונות מנסיבות העניין דנן.

ה. ת"פ (ב"ש) 8212/09 **מדינת ישראל נ' אגנטנקו** (6.3.12) - המבקש הורשע על פי הודאתו, בעבירה של גרם חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, לאחר שתקף אדם עמו עמוד 10

שתה לשוכרה, וגרם לו לחבלות ראש קשות. שילוב הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, בהליך גמילה במהלך הדיון לא צלח לאחר שלא שיתף פעולה. **הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, פיצוי וקנס.**

סבורני כי פסק-דין זה נסיבותיו חמורות מאשר אלה שלפניי, נזקי המעשה חמורים יותר, ואף מדובר בעבירה שלצדה נקבע עונש חמור יותר של שבע שנות מאסר לעומת שלוש שנים במקרה דנן.

1. ת"פ (נצ') 1811/04 **מדינת ישראל נ' נידאל הוארי** (27.1.05), הנאשם הורשע בגרימת חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, לאחר שפגע במתלונן פגיעה קשה לאחר ויכוח בעניין מיקומה של ערימת זבל. כתוצאה מהפגיעה יצאה ממקומה קרנית שהושתלה בעינו של המתלונן חודשיים קודם לכן. בית-המשפט הטיל על הנאשם **15 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי קנס ופיצוי בסך 50,000 ₪ למתלונן.**

אציין כי מדובר, שוב, בפסק-דין שעוסק בעבירה ובתוצאות חמורות יותר מאשר אלה בענייננו, וכי מדובר בפסק-דין שניתן לפני כ-14 שנים ולפיכך אינו יכול להיחשב כמשקף את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה דנן.

2. ת"פ (אשדוד) 41694-06-10 **מדינת ישראל נ' רביבו** (9.3.11) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של חבלה חמורה, לאחר שתקף נהג מונית במכות אגרוף בפניו ושבר על ראשו כוס זכוכית. לאחר שהליך גמילה בו שולב הנאשם לא צלח, הטיל עליו בית המשפט עונש של **24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס ופיצוי.**

מדובר בפסק-דין שניתן טרם הוחל תיקון 113 ולכן אין ללמוד ממנו על מדיניות ענישה נהוגת.

25. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. ע"פ 9090/00 **שניידרמן נ' מדינת ישראל** (22.2.01) - המערער הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק, לאחר שקשר עם אחר לבצע שוד של קיוסקים, והשניים הצטיידו בסכינים, ברימון, באלה ובכובעים, ונעצרו במהלך סיור מקדים. צוין כי המערער היה עולה חדש בן 20 בשעת ביצוע המעשה ונסיבותיו חריגות. בית-המשפט העליון קיבל את הערעור, ביטל את הרשעתו בדיון, והטיל עליו צו מבחן וצו של"צ.

מדובר בפסק-דין ותיק, מלפני עשרים שנים, אשר אינו מלמד על מדיניות ענישה עדכנית בעבירה הנדונה.

ב. ע"פ (ת"א) 70842/05 **ארליך נ' מדינת ישראל** (2.10.05) - המערער, רופא במקצועו, תקף מטופלת במרפאה, בכך שהכה בפניה, ולאחר מכן הטיח את ראשה בקיר ובעט בה, וגרם לה לחבלות. לאחר שמיעת ראיות, הרשיע בית-משפט השלום את המערער ודחה את בקשתו לביטול ההרשעה בדין. בית-המשפט העליון קיבל את ערעורו וביטל את הרשעתו, נוכח הראיות שהונחו בפניו באשר להתנהגותה של המתלוננת, אשר קיללה ובעטה בדלתו של המערער, ונוכח השתלבותו בהליך טיפולי, פיצויה המיידית של המתלוננת ופיטוריו מעבודתו.

גם פסק-דין זה הינו פסק-דין ותיק, שאינו יכול ללמד על מדיניות ענישה עדכנית, ונסיבותיו ייחודיות.

ג. ת"פ (מח' י-ם) 2086/06 **מדינת ישראל נ' מימון** (5.9.07) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרם חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שדקר את חברו, בגבו, בסכין מטבח, וגרם לו לפגיעה קשה שהצריכה טיפול רפואי ואשפוז. הנאשם ביצע את העבירה בהיותו בן 17. בית-המשפט המחוזי קבע כי נסיבות העניין ייחודיות שכן הדקירה ארעה שלא במהלך קטטה או סכסוך אלא במהלך "משחק" וכי יחסי הנאשם והמתלונן הושבו אל כנם. הרשעתו בוטלה והוטלו עליו צו של"צ ופיצויים למתלונן.

ד. ת"פ (י-ם) 45844-03-13 **מדינת ישראל נ' אילוז** (18.9.14) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה. במסגרת הסדר טיעון הסכימו הצדדים על הטלת צו של"צ ופיצוי למתלונן. בית-המשפט החליט לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין. בית-המשפט התייחס, בין היתר, להתנהגותו האלימה, החצופה וחסרת הרסן של המתלונן - אשר נהג בצורה משפילה כלפי אמו של הנאשם. נקבע כי דובר בתגובה מיידית, ספונטנית ואמוציונאלית של הנאשם לסיטואציה המורכבת לה היה עד בנוגע לאמו. חרף חומרת העבירה ותוצאותיה, נתן בית-המשפט משקל ממשי לשיקולים האישיים והשיקומיים, וקבע כי הרשעתו עלולה להקשות עליו לקבל תעודת אדריכל לאחר שיסיים את לימודיו.

ה. ע"פ (מח' מרכז) 13540-01-18 **יונתן כהן נ' מדינת ישראל** (29.5.18) - המערער הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר על-תנאי, קנס, פיצויים וצו של"צ, זאת לאחר שתקף נהג רכב עמו התנגש במכת אגרוף בפניו, הצמידו לרכב ועיקם את ידו לאחר, תקיפה בעקבותיה נגרמה למתלונן תזוזה במחיצה, רגישות באף במצח ובכתף. בית-משפט השלום דחה את בקשת המערער לביטול הרשעתו, חרף העובדה שהוכח כי עלול להיגרם נזק משמעותי לעתידו המקצועי, נוכח חומרת נסיבות האירוע והאינטרס הציבורי. בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל את הרשעת המערער, בסברו כי הוכחה פגיעה קונקרטית בעיסוקו של הנאשם, בהתחשב בנסיבותיו הייחודיות ונוכח העובדה כי מדובר באירוע חמור, אך לא כזה שאינו מאפשר בשום מקרה לבטל את ההרשעה.

- א. ע"פ (י-ם) 53061-02-13 נתן נ' **מדינת ישראל** (30.5.13) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שפגע באדם שהעיר לו העיר לו על נהיגה פסולה. **הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, ו-5,000 ₪ פיצוי למתלונן.** בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור, וקבע כי העונש שנגזר הולם את נסיבות המקרה, בשים לב לנסיבותיו האישיות של המערער, שעברו כולל 5 הרשעות קודמות.
- ב. ע"פ (מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11) - על המערער, שתקף את המתלונן על רקע סכסוך עסקי, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על-תנאי, והתחייבות. במסגרת הסכם מחוץ לכתלי בית-המשפט פיצה המערער את המתלונן בסך של 13,000 ₪.** המערער התנצל בפני המתלונן, והמתלונן הבהיר במכתב כי קיבל את ההתנצלות וביקש שלא להחמיר עם הנאשם. **בית-משפט המחוזי קיבל את הערעור בכך שהעמיד את משך תקופת המאסר על 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות.**
- ג. ע"פ (מרכז) 16160-10-11 **טבצניק נ' מדינת ישראל** (25.12.11) - המערער תקף אדם על רקע חילוקי דעות בענייני ועד בית, מעשיו כללו הכאתו של המתלונן בבית כנסת ואף תלישת זקנו. **הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן.** בפני ערכאת הערעור הוצג מכתב המתלונן לפיו הוא סלח לנאשם בלב שלב כדי לקיים יחסי שכנות טובים, שלא הונח בפני בית-משפט קמא טרם גזירת הדין. בהתחשב ביתר נסיבותיו האישיות של המערער, **העמיד בית-המשפט המחוזי את רכיב המאסר על 4 חודשי עבודות שירות.**
- ד. ת"פ (ראשל"צ) 37915-11-17 **מדינת ישראל נ' גפסון** (11.3.19) - הנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות, תקף את המתלונן, עמו אין לו היכרות מוקדמת, במהלך הופעה מוזיקלית. תסקיר שירות המבחן המליץ על הטלת צווי מבחן ושל"צ וסיום ההליך ללא הרשעה. בית-המשפט ציין כי אף שמדובר בתקיפה שהביאה לפגיעה פיזית במתלונן, מדובר באירוע שאינו מתוכנן, רגעי, על רקע ויכוח שהסלים בין הצדדים, ללא מעורבות של גורמים נוספים או הסתייעות בחפצים, אשר הופסק מיד לאחר שהמתלונן נפגע. נקבע, כי **בנסיבות מוצדק וראוי לסיים את ההליך ללא הרשעה ולהטיל צו מבחן, צו של"צ, התחייבות ופיצויים למתלונן בסך 5,000 ₪.**
- ה. ת"פ (ק"ג) 44572-08-17 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ** (27.11.18) - בין הנאשם ובין המתלונן התפתח שיח שבעקבותיו רדף הנאשם אחר המתלונן, תקף אותו במכות אגרופ עד שהפילו אל הרצפה והמשיך לתקוף אותו תוך שגורם לו לחבלות ולפציעות שונות לרבות שבר באף, עד שפונה לבית-החולים. הוא הורשע בעבירות של פגיעה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. חרף הנזק שנגרם, הפגיעה בערכים המוגנים, והעבירות החמורות בהן הורשע, נמנע בית-המשפט מהרשעתו של הנאשם בדיון, לאחר ששולב בהליך טיפולי, ומשהוסק כי הרשעה תפגע

בהליך שיקומו. הוטלו צו מבחן, צו של"צ, התחייבות ופיצויים למתלונן בסך 3,000 ₪.

27. נוכח המפורט לעיל, מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פיצוי לנפגע העבירה.

הצבת עונשו של הנאשם במתחם העונש ההולם

28. כאמור לעיל, מתחם העונש, על פי עקרון ההלימה, שהוא העיקרון המנחה בענישה, מחייב להטיל, במקרה זה, על נסיבותיו, לכל הפחות עונש של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, העומד ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם אותו קבעתי. לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם קיימת הצדקה לסטייה לקולה מטעמי שיקום, ולפיכך אין בידי לאמץ את המלצות שירות המבחן. יחד עם זאת, נסיבותיו החיוביות של הנאשם, גישתו לעבירה המהווה חרטה וקבלת אחריות, וההכרה בקשייו האישיים, ינחו להציב את עונשו בתחתיו של מתחם העונש.

29. הנאשם בן 31, גרוש ללא ילדים ולו בת זוג.

הנאשם נטל אחריות והודה במסגרת הסדר טיעון, באופן שתרם לחיסכון בזמן שיפוטי ולצורך בהעדת המתלונן. הנאשם שהה במעצר מיום 17.6.19 ועד ליום 10.7.19, ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים, כאשר שמר על תנאי השחרור משך תקופת הדיון בעניינו.

אין לנאשם עבר פלילי.

נראה כי מדובר באדם נורמטיבי אשר ביצע עבירת אלימות מזיקה באובדן עשתונות אימפולסיבי. יחד עם זאת, לא שוכנעתי בנסיבות מהן עולה כי קיימים בעניינו של הנאשם שיקולים אישיים ושיקומיים כבדי משקל המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

כאמור, תסקיר שירות המבחן ממליץ אמנם על ביטול הרשעתו של הנאשם בדיון, שילובו בהליך גישור של פוגע-נפגע, הטלת צו מבחן וצו של"צ, ומדובר בהמלצה חיובית ביותר, ואולם אין המלצה זו משרתת נכונה את האינטרס הציבורי. בתסקיר צוין כי הנאשם נטל אחריות מלאה למעשה, הביע חרטה כנה, ונכונות לפצות את המתלונן. שירות המבחן העריך כי למשבר האישי של הנאשם קשר להתנהגותו האלימה, שאינה מאפיינת אותו בדרך כלל, וכי קיים סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות, והצפי לנזק נמוך בהתאם. עוד צוין כי אין לנאשם דפוסים עברייניים או עמדות פרו-אלימות, אולם קיימת אצלו נטייה להתנהלות אימפולסיבית. עוד העריך שירות המבחן כי בשעת ביצוע העבירה יתכן והנאשם פעל מתוך רצון לגונן על בת זוגו, אך הסיבות להפעלת אלימות כלפי המתלונן נותרו מעורפלות.

אף שהומלץ על שילוב הנאשם בהליך גישור מול המתלונן - הובהר במסגרת הטיעונים לעונש כי הליך זה לא יצא אל הפועל.

30. עוד יצוין כי ב"כ הנאשם הגיש לעיוני מסמך "סיכום טיפול" ממרכז "התחלה חדשה" - בו צוין כי הנאשם מתאים להשתלב בהליך טיפולי במרכז, במסגרת טיפול פרטני, ולצד זאת צוין כי בטיפול בו שולב בפועל, התקשה הנאשם להתמיד והוא פרש לאחר שלושה מפגשים. הומלץ על שילובו בטיפול אינטנסיבי בתחום מניעת אלימות ושליטה בכעסים.

31. שירות המבחן לא הביא בתסקירו את עמדת המתלונן, אף שהתבקש לעשות כן במעמד הכרעת הדין. ב"כ המאשימה הגיש הצהרת נפגע עבירה ממנו ניתן להתרשם מן הנזקים, החומריים והרגשיים, שנגרמו למתלונן בעקבות האירוע, ואותם אביא בחשבון בין שיקוליי בקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם. המתלונן ציין בהצהרתו, כי תקיפתו על עניין של מה בכך היוותה עבורו אירוע טראומטי שלו השלכות שונות על חייו.

32. בנסיבות המתוארות כי ראוי להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי, הכולל רכיב של מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, לצד פיצוי משמעותי למתלונן. עונש זה יביא בחשבון את הודאתו של הנאשם, העדר עבר פלילי, האחריות שנטל, החרטה שהביע, נכונות לפצות את המתלונן ויתר נסיבותיו האישיות. סברתי כי המלצת שרות המבחן הנה המלצה מרחיקת לכת, אשר אינה נותנת ביטוי מספק לחומרתה של העבירה, ולנסיבות ביצועה. בנוסף, הנאשם עוד טרם השתלב הלכה למעשה בהליך טיפולי שניתן להתרשם מתוצאות הביניים שלו, ונתוניו מביאים למסקנה כי אין מקום לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, השמורה כפי הפסיקה שצוטטה לעיל במסגרת החלק העוסק במדיניות הענישה הנוהגת, למקרים בהם הוכחו סיכויים ממשיים לשיקום לאחר שנאשמים עברו כברת דרך בהליך הטיפול.

33. חוות-דעת הממונה על עבודות שירות מיום 7.1.21 מצאה את הנאשם מתאים לריצוי המאסר בעבודות שירות.

סוף דבר

34. **אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות בדואר רעננה, ברח' אופסטרלנד 4 רעננה, וזאת החל מיום 20.4.21. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, במסגרת שעות העבודה שהותרו בחוק.

לשם תחילת ריצוי עבודות השירות על הנאשם להתייצב במועד הנ"ל במפקדת מחוז מרכז, יחידת

עבודות שירות, ת.ד. 81 רמלה 72100, בשעה 8:00.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השירות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השירות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם עד יום 10/1/2022. באחריות ב"כ המאשימה להעביר למזכירות בית-המשפט הודעה ובה פרטי המתלונן לצורך העברת סכומי הפיצוי, בסמוך לאחר מתן גזה"ד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז טבת תשפ"א, 11 ינואר 2021, במעמד הצדדים.